

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

«Qui les ha fetes?»

El mes passat van començar les caminades populars, una interessant iniciativa que ha arrelat en força poblacions. Fa bonic de veure aquella corrua de gent, de vegades més de mil persones, per un corriol que separa dos camps llaurats de poc i que, després, s'endinsa en el bosc. Joves, i no tan joves, seguint els senyals prèviament marcats de la ruta. De tant en tant, la indicació sobre una planta, un edifici; el primer control, i els altres; esmorzar, beguda.... Gràcies a aquestes marxes coneixem molts indrets que ens haurien passat desapercebuts. Ens fan adonar com és d'escaient l'encaix dels capricis de la natura i la mà de l'home, però també, a vegades, que en són

de desafortunades les conseqüències de la forma de procedir d'aquest darrer!

De bell nou a casa, es viu l'agradable sensació que produeix en l'esperit l'oxigenació d'un devessall d'imatges multicolors que han desfilat davant dels ulls. Descansem, i fem lectura d'una frase de Sant Agustí: «Pregunta a la bellesa de la terra, pregunta a la bellesa del mar, pregunta a la bellesa de l'aire que s'eixampla i es difon, pregunta a la bellesa del cel. Totes et diuen: Contempla la nostra bellesa. La seva formosor és una proclamació. Aquestes coses belles, subjectes a canvi, qui les ha fetes, sinó la Bellesa que no canvia?»

Diumenge V de Quaresma | Cicle B

Primera lectura | Del llibre del profeta Jeremies – 31,31-34

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em

coneixeran, del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

Salm responsorial | Salm 50

Segona lectura | De la carta als cristians hebreus – 5,7-9

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

De l'evangeli segons sant Joan – 12,20-33

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús.» Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? ¿Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom.» Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré.» La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.» Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

La llei de Déu en el cor | S.R.S.

Jeremies ens conta que el Senyor va dir als israelites que posaria la seva llei en el seu interior, que l'escriuria en els seus cors. Amb això volia dir que la seva fe religiosa sortiria de les profunditats de la seva personalitat com a individu i com a poble.

Avui ens costa molt de sentir-nos poble, perquè ens preocupa sempre tot el que pot anar en contra de la nostra llibertat individual. I quan ens sentim formant part d'un poble és sempre amb la precisió que som diferents d'altres pobles i, sovint, amb l'afirmació implícita que som millors.

Des de l'angle religiós no existeix un poble contra o al marge d'un altre poble, perquè això que Déu manifestà per veu de Jeremies als israelites, Jesús ens va dir clarament que era per a tots els humans.

Precisament la llei de Déu en el cor es manifesta per l'anhel de sentir-se formant part de la germanor universal a què som cridats. Si això no és així, és que ofeguem aquest sentiment que el Senyor vol que tinguem o que volem esborrar allò que ell ha escrit en el nostre interior.

La confessió | Romà Casanova, bisbe de Vic

Som a la recta final de la Quaresma i en les nostres parròquies i comunitats s'ofereix la possibilitat de participar del sagrament de la Penitència, també anomenant del Perdó, de la Confessió o de la Conversió. El temps de Quaresma és temps propici per a rebre d'una manera fructuosa i digna aquest sagrament que Crist ha instituït per a la conversió dels batejats que s'han allunyat d'ell pel pecat, encara que en tot temps aquest sagrament ha d'acompanyar la nostra vida de pelegrinatge per aquest món. Amb la intenció d'ajudar-vos a celebrar com Déu vol aquest sagrament i així participar millor en les celebracions pasquals us faig present amb esperit pastoral aquests punts del *Catecisme de l'Església Catòlica. Compendi* (302-306):

Quins són els elements essencials del sagrament de la Reconciliació?

Són dos: els actes que duu a terme l'home, que es converteix sota l'acció de l'Esperit Sant, i l'absolució del sacerdot, que concedeix el perdó en nom de Crist i estableix el mode de la satisfacció (també anomenada «penitència»).

Quins són els actes propis del penitent?

Són els següents: un diligent examen de consciència;

la contrició (o penediment), que és perfecta quan està motivada per l'amor a Déu i imperfecta quan es fonamenta en altres motius, i inclou el propòsit de no tornar a pecar; la confessió, que consisteix en l'acusació dels pecats feta davant el sacerdot; la satisfacció, és a dir, el compliment de certs actes de penitència, que el mateix confessor imposa al penitent per a reparar el mal causat pel pecat.

Quins pecats s'han de confessar?

S'han de confessar tots els pecats greus encara no confessats que es recorden després d'un diligent examen de consciència. La confessió dels pecats greus és l'únic mode ordinari d'obtenir el perdó.

Quan hom està obligat a confessar els pecats greus?

Tot fidel, que hagi assolit l'ús de raó, està obligat a confessar els seus pecats greus almenys un cop l'any, i sempre abans de rebre la sagrada Comunió.

Per què els pecats venials poden ser objecte de la confessió sacramental?

L'Església recomana vivament la confessió dels pecats venials malgrat no ser estrictament necessària, ja que ajuda a formar una recta consciència i a lluitar contra les males inclinacions, a deixar-se curar per Crist i a progressar en la vida de l'Esperit.

Agenda litúrgica de la setmana

2. Diumenge V de Quaresma (B).

Sant Francesc de Pàola, ermità. Santa Elba, abadessa.

Lectures: Jeremies 31,31-34 / Salm 50 / Hebreus 5,7-9 / Joan 12,20-33

Litúrgia de les hores: Setmana I

3. Dilluns.

Sant Ricard, bisbe.
Lectures: Daniel 13,1-9.15-17.19-30.33-62 / Salm 22 / Joan 8,1-11

4. Dimarts.

Sant Plató, abat
Lectures: Nombres 21,4-9 / Salm 101 / Joan 8,21-30

5. Dimecres. Sant. Sant Vicenç Ferrer, prevere.

Lectures: Daniel 3,14-20.91-92.95 / Daniel 3,52-56 / Joan 8,31-42

6. Dijous.

Sant Guillem, abat.
Lectures: Gènesi 17,3-9 / Salm 104 / Joan 8,51-59

7. Divendres. Sant Joan Baptista de la Salle, prevere.

Lectures: Jeremies 20,10-13 / Salm 17 / Joan 10,31-42

8. Dissabte.

Sant Amanci, bisbe.
Lectures: Ezequiel 37,21-28 / Jeremies 31,10-13 / Joan 11,45-56

9. Diumenge de Rams (B). Santa Casilda, verge.

Lectures: Processó: Marc 11,1-10.
Missa: Isaïes 50,4-7 / Salm 21 / Filipencs 2,6-11 / Marc 14,15-47

Avui s'escau el primer aniversari de la mort de Joan Pau II. Feu-ne memòria

El Museu Episcopal de Vic ofereix visites comentades destinades a grups | Difusió i Acció cultural del MEV

El principal objectiu d'aquesta programació de visites comentades que des del proppassat mes de febrer ofereix el Museu Episcopal de Vic (MEV) és posar a l'abast de tota persona interessada algunes de les obres medievals més emblemàtiques que guarda com a meravel·lós llegat. El servei educatiu del Museu és l'encarregat de portar-ho a terme sota el títol de *Creences i esperances en les obres del MEV*.

És una activitat adreçada especialment a grups relacionats amb les parròquies, de forma més o menys directa, com poden ser els equips de catequistes, els mateixos grups de catequesi de diferents edats, els moviments de joves, les persones que tenen cura dels temples i altres que es mostren interessades per la litúrgia, l'espiritualitat, l'art religiós, la cultura o la història de la tradició cristiana.

Es fa un recorregut d'hora i mitja de durada en el qual s'expliquen i contemplen deu peces clau del romànic i el gòtic relacionades amb les creences religioses dels segles XII- XV. Els visitants hi descobren la relació entre un passat relativament llunyà i el present quotidià, aprofundint en l'espiritualitat de les diverses èpoques.

El nou Museu

L'origen d'aquesta activitat s'ha de buscar en l'intent d'obertura del MEV cap a tots els sectors de la societat, tenint present que l'objectiu clau ha de ser, tal com va palesar el bisbe Romà Casanova en la presentació de la revista científica *Quaderns del MEV*, de posar «a l'abast de tothom el seu llegat» i esdevenir un centre de difusió de l'art, de l'art que té el poder de parlar més enllà del seu temps.

L'aportació a la societat de les magnífiques col·leccions del MEV, que ens ha deixat una anterior generació, amb el bisbe Morgades com a home clau, permet diàlegs ben diferents que ajuden a trobar algun dels sentits que les obres amaguen.

Un d'aquests diàlegs interessant per als temps en què vivim és entre la cultura i la fe cristiana. Per això, amb l'assessorament teòric del director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISCRV), mossèn Joan Torra, es van dissenyar l'esmentada programació de visites per a mostrar quines eren les *Creences i esperances* dels nostres avantpassats.

Façana de l'edifici inaugurat el maig del 2002. Foto: MEV

La religió en la societat medieval

Un bon inici del recorregut per les diferents sales d'art medieval és emocionar-se uns minuts davant el grup escultòric de Santa Eulàlia, d'època romànica conegut com a *Davallament d'Erill la Vall* i considerat l'obra mestra de la imatgeria catalana del segle XII.

Abans d'iniciar-lo, però, cada grup haurà pogut escoltar, al vestíbul del nou edifici, una petita introducció a la història del MEV. Inaugurat el maig del 2002, és obra dels reconeguts arquitectes Federico Correa i Alfonso Milà. Ha rebut lloances arreu del món per ser un projecte a mida de les col·leccions, pensat per a una òptima conservació de les obres i per a mostrar-les sense traves.

D'entre el vast contingut del MEV, que conté més de 23.000 peces, han estat seleccionades deu obres. La intenció és fer experimentar el passat mitjançant unes imatges que, d'altra banda, comuniquen la importància de la religió en la societat medieval.

Hi descobrirem el sentit de l'altar i la funció dels frontals en el romànic, les representacions de Crist en Majestat, el paper fonamental dels absis i la veneració de la Mare de Déu a partir de la segona meitat del segle XII.

El pas del romànic al gòtic

Tots els elements sagrats, que eren presents en la cultura dels nostres avantpassats i que formen part de la nostra, tenien un sentit que es comprendrà millor contemplant unes obres que permeten de veure l'evolució de les creences i de l'art.

Observant obres dels segles XIII, XIV i XV, parlarem del judici particular de l'ànima, de la iconografia mariana d'època gòtica i dels canvis socials que determinen una nova visió de la religió.

Amb l'esplèndid retaule de Santa Clara de Vic ens aproximarem a la catedral gòtica. I acabarem la visita reconeixent i ampliant els temes exposats amb algunes obres del gòtic final.

Les imatges ens parlen

Amb la visita s'aconsegueix de conèixer una veritable joia com és el Museu Episcopal de Vic, que massa sovint, essent tan proper, no és prou valorat. I es fa amb una

mirada actual sobre un passat que ens influeix en tots els aspectes i que també ens permet de comprendre millor el temple, l'art que acull, la història de cada parròquia i tot allò que hi fem i som.

Ara la simbologia omnipresent pot ser una altra, però, com més coneguem la del passat, més entendrem el nostre present.

Informació útil sobre la visita

Adreçada a grups de totes les edats, amb un màxim de 30 persones.

Es pot gaudir d'aquesta activitat del MEV tot l'any, de dimarts a diumenge.

És una proposta oberta, on, de manera participativa i amena, es poden trobar respostes a situacions o elements quotidians fins ara inexplicables. L'educador, a més de mostrar les obres mestres, fa servir materials de suport per a aconseguir l'objectiu clau: sortir

amb una idea clara de com es vivia la fe a l'època medieval; com va canviar l'acostament al fet religiós entre el romànic i el gòtic, i com ha influït aquest període històric tan fonamental, al nostre país, en la religiositat del nostre temps.

El preu és de 54 euros per grup. Cal reservar prèviament la visita.

Per a més informació, tel. 938 869 360 o bé informació@museuepiscopalvic.com.

Compte solidari 100x1 | Càritas Diocesana de Vic.....**Abril del 2006**

15.- Senyora de 64 amb greus problemes de salut, que l'incapaciten per poder buscar una feina. En aquests moments no hi ha cap ingrés, però està a l'espera de poder cobrar una prestació social. Sol·licita ajuda per cobrir les despeses bàsiques. Import: 160 euros

16.- Noi sol en situació d'extrema precarietat. Està en situació d'irregularitat, per la qual cosa no pot accedir als recursos públics existents. No hi ha cap ingrés, i està residint a casa uns amics que l'ajuden amb el què poden. Sol·licita ajuda per alimentació. Import: 100 euros

17.- Noia jove amb dues filles de 3 i 5 anys al seu càrrec. Els seus ingressos provenen de la realització de feines domèstiques, els quals no són suficients per cobrir totes les despeses. Sol·liciten ajuda per pagar el material escolar de les nenes. Import: 80 euros

18.- Persona sola en situació d'estrangeria, sense feina i sense habitatge. Té uns petits estalvis que li serviran per pagar la primera mensualitat del nou pis. Sol·licita ajuda per poder cobrir l'alimentació i les altres despeses bàsiques. Import: 70 euros

19.- Família formada pels pares i tres fills menors d'edat. Fa poc temps que han arribat de Llatinoamèrica, estant així en situació d'estrangeria. No tenen habitatge, ni cap suport familiar que els pugui ajudar. Sol·liciten ajuda per cobrir el lloguer del pis. Import: 400 euros

20.- Noi amb malaltia mental greu cobrant una pensió mínima d'invalidesa. Degut a unes despeses extres aquest mes li ha estat difícil poder cobrir tots els pagaments pendents. Sol·licita ajuda per poder comprar els medicaments que necessita. Import: 50 euros

21.- Parella amb 2 fills al seu càrrec. El passat mes de gener van haver de marxar del pis on vivien perquè no reunia les condicions bàsiques per viure-hi. Sol·liciten ajuda per l'entrada del nou pis. Import: 300 euros

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83.

Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Caixa Manlleu **2040.0020.15.8000945579**.

Ha mort Maria del Rio, fundadora del Cor Parroquial de Santa Maria d'Igualada.....

El dia 6 de març, quan li faltaven només dinou dies per a complir vuitanta-nou anys, va morir Maria del Rio i Montfort, compositora, professora de música i directora fundadora del Cor Parroquial de Santa Maria d'Igualada.

La professionalitat musical fou el tret més destacable de la seva vida. També era notable la seva habilitat en altres arts, com ara el dibuix, la pintura, el teatre. Un altre vessant fou l'animació de les festes veïnals.

Pel maig de 1939, juntament amb la seva germana Mercè, fundà el Cor Parroquial de Santa Maria d'Igualada,

a iniciativa de Mn. Amadeu Amenós. També va dirigir les corals del Col·legi Mare del Diví Pastor i del de les MM. Escolàpies i dels Caputxins d'Igualada, així com de les parròquies de Capellades i Vilanova d'Espoia.

Va compondre dues misses polifòniques, una Salve Regina i nombroses obres de cant coral –majorment motets religiosos–, peces per a piano i sardanes per a cobla.

El gener de l'any 2000, deixà la direcció del Cor Parroquial. Una malaltia anà minant a poc a poc el seu cos i l'obligà a romandre en una cadira de rodes, fins al moment de ser cridada a la Casa del Pare. La missa exequial a la basílica de Santa Maria suposà un comiat multitudinari.

11 d'abril, Dimarts Sant: Jornada Sacerdotal i Consagració dels Sants Olis

Vic.- Com és habitual, el pròxim Dimarts Sant, 11 d'abril, a la catedral de Vic tindrà lloc l'annual Jornada Sacerdotal, que sempre va unida a la Consagració dels Sants Olis. La diada començarà amb la Missa Crismal, a les 11 del matí, presidida pel bisbe, Mons. Romà Casanova, com a signe de comunió del presbiteri diocesà. Dintre l'eucaristia es consagraran els Sants Olis, que es distribuïran a les parròquies del bisbat per a l'administració dels sacraments. A aquesta cerimònia hi són invitats no solament els sacerdots i religiosos o religioses sinó també els seglars que hi vulguin assistir. Al migdia, al Seminari, es farà el tradicional dinar de germanor i així mateix l'homenatge als preveres que enguany celebren noces sacerdotals. Els homenatjats seran els següents:

► Nocess de Diamant

Mn. Ramon Vila i Pujol, resident a Torelló. És un cas excepcional poder commemorar 75 anys de sacerdoci.

► Nocess d'Or

Dr. Rafael Portús i Arimany, canonge, Torelló;

Mn. Josep Esteve i Cubí, canonge, Vic;

Dr. Miquel dels S. Gros i Pujol, canonge arxiver, Vic;

Mn. Lluís Jané i Llampà, rector de Gaià;

Mn. Pedro José Ynaraja i Díaz, rector de Santa Eugènia del Congost;

Mn. Pere Casas i Font, rector de Santa Eulàlia de Riuprimer;

Mn. Joaquim Ciuró i Ribas, rector del Pont de Vilomara;

Mn. Joan Cortès i Tossal, santuari de la Guàrdia, Gironella;

Mn. Pere Devesa i Palomera, rector de Tona;

Mons. Fèlix Guàrdia i Torrents, canonge, Vic;

Mn. Joan Marsal i Segalés, Mataró;

Mn. Manuel Mirasol i Iñurrieta, Vic;

Mn. Josep Puig i Collell, rector d'Aiguafreda;

Mn. Jordi Ripoll i Cabaní, rector de Sant Martí de Sentfores;

Mn. Jaume Serra i Torras, rector de la Sagrada Família d'Igualada;

Mn. Pere Surinyach i Raulet, Vic.

P. Miquel Bonjoch i Taixé, religiós claretià.

► Nocess d'Argent

Mons. Romà Casanova i Casanova, bisbe de Vic.

Expressem la nostra felicitació al senyor bisbe i als preveres que celebren les nocess sacerdotals i preguem a Déu que continuïn fidels al servei de l'Església.

Intencions de l'Apostolat de l'Oració per al mes d'abril

General: Perquè es respectin els drets individuals, socials i polítics de la dona en totes les nacions.

Missionera: Perquè a la Xina l'Església pugui complir amb serenitat i plena llibertat la seva missió evangelitzadora.

Jornada de Formació Diocesana del Mijac

El dia 11 de març es reuniren uns cent quinze animadors, als locals parroquials de Navarcles, per compartir una tarda de treball i formació. Es portaren a terme set tallers per a aprofundir en diferents aspectes relacionats amb el Mijac: l'acolliment d'infants amb necessitats educatives especials; com portar tota la paperassa i economia d'un centre; l'acolliment de la diversitat cultural i religiosa; jocs cooperatius i dinàmiques de grup; la descoberta de la natura com a vivència; els rols dels animadors, i el protagonisme dels infants.

Com a cloenda, comptaren amb la presència de Mons. Romà Casanova, que els encoratjà a continuar treballant amb els infants i per als infants. Després posaren en comú el treball fet en els tallers i acabaren la trobada

conversant de manera distesa i assaborint un deliciós pa amb botifarra.

La pròxima cita de tots els mijaquers i mijaqueres, infants i animadors, serà en ocasió de la Mijacada diocesana, el dia 14 de maig, a Sant Fruitós de Bages.

Escollint al senyor bisbe

Tot a un euro | Sants i santes | Xavier C.

En el temps de la meva infantesa pels topants ripollesos, quan algú explicava algun fet succeït abans que hom nasqués, hi solia afegir: «Ui, tu encara eres a Olot a fer barretines!» Certament que la capital de la Garrotxa sempre ha tingut renom de produir signes del país nostrat, com senyeres, barretines, etc., cosa que l'honora, però pel que majorment era ben coneguda era per la seva indústria de fabricar imatges de sants. Es podria dir: «Olot, ciutat de sants», amb permís de Vic.

potser per estar més enlaire, tocant a la glòria del cel. Vingueren talles romàniques, gòtiques, etc., que ornamenten bellament esglésies, sobretot les d'arquitectura moderna, guanyant qualitat artística ben remarcable.

Per això m'ha cridat l'atenció llegir en la premsa la notícia que encara avui sants amb denominació d'origen olotina són exportats arreu del món, amb preferència a Llatinoamèrica. Això vol dir que els tallers continuen emmotllant imatges dels benaurats, seguint una tradició que sobrepuja els 125 anys i que en temps feliços donava feina a unes 1.500 persones. Actualment només ocupa uns 150 treballadors.

Després del Vaticà II i arran de la reforma litúrgica, els nostres temples sofriren una desbandada general per jubilar moltes imatges beatífiques de sants de guix, la majoria d'Olot, que foren exiliats a les golfes,

Primfilant un xic més el tema, m'atreveixo a dir que igualment les cases familiars van perdent aquells signes religiosos de temps ja força passats. Si no és en poques llars tradicionals, costa de veure al menjador una Cena o un Sagrat Cor, a la capçalera del llit un Sant Crist o alguna Mare de Déu. El jovent que puja prefereix penjar pòsters de conjunts com els Rolling, U2, Gossos, de cracks com Ronaldinho o Puyol, d'olor de benzina com Dani Pedrosa o Nani Roma, i un llarg etcètera. Lluny de mi acusar ningú pel que pengi o despengui a casa seva. Són senyals del temps. Però, pot ser això un indicatiu de la descristianització de la nostra societat? És una suposició.

Ara ja no m'afegeixo a cantar allò de *Oh quan els sants, marxïn plegats*, perquè fa temps que els sants i santes han tocat pirandó. Ah...i l'últim que apagui el llum.

Dites casolanes | Cara de Judes | Sebastià Codina

És difícil imaginar-se el rostre de Judes durant la Primera Missa de Jesús quan, fent el cor fort, va dir: «Que sóc jo?», o quan, allà a Getsemaní, va fer un petó al Mestre sense caure-li la cara de vergonya.

Tampoc no és gens fàcil d'imaginar-se el seu aspecte quan, amb l'estira-i-arrotonsa, va negociar fredament la venda de Jesús a les autoritats de Temple de Jerusalem.

estrany. Quan algú fa una malifeta de les més grosses del catàleg, diem que farà cara de Judes –que ens imaginem que deu ser de les pitjors.

Va acabar malament. Llàstima que, en comptes de penjar-se al brancam de la primera olivera que va trobar, no se n'anés a penjar-se al coll de Jesús!

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals

Santa Maria 1, 08500 VIC

Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:

mitjans-comunicacio@bisbatvic.com

SOLSONA: Benigne Rafart

Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA

Tel. 973 48 06 19 / Fax 973 48 09 51

Correu electrònic: brafart@xtec.net

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC

Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,

Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60